

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad a fost sesizata de catre Biroul Vamal Arad asupra contestatiei formulate de **S.C. X S.R.L.**

Societatea comerciala X S.R.L. formuleaza contestatie împotriva actului constatator privind taxele vamale si alte drepturi cuvenite bugetului

Suma totala contestata reprezinta:

- taxe vamale stabilite prin actul constatator;
- dobanzi stabilite prin procesul verbal privind calculul dobazilor si al penalitatilor de intarziere, incheiat de Biroul Vamal Arad.

Contestatia a fost depusa în termenul legal de depunere prevazut de art. 176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Contestatia a fost semnata de reprezentantul legal al societatii petente, asa cum prevede art. 177 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Fiind indeplinita procedura de forma, s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. În contestatie, societatea petenta solicita anularea actului constatator incheiat de Biroul Vamal Arad, si exonorarea de la plata a sumei totale de in sustinerea contestatiei aratand urmatoarele:

- in data de 08.12.1999 societatea, in calitate de utilizator, a achizitionat in baza unui contract de leasing incheiat cu societatea „A”, in calitate de finantator, o autoutilitara identificata cu seria de sasiu numărul

- organele vamale au proceda la incheierea actului constatator atacat deoarece in urma unei reverificari ulterioare s-a constatat ca "factura nr.... cu declaratia de origine data de firma „A” Inc. nu este autentica, nici corecta si autovehiculul acoperit de aceasta factura nu beneficiaza de regim tarifar preferential.”

- de asemenea societatea petenta considera ca actul constatator este nelegal si abuziv intocmit deoarece:

„ - autoutilitara la care se refera actul constatator a fost produsa de firma „ I ” Acest fapt este probat cu factura prin care firma „I” , in calitate de producator, a vandut autoutilitara firmei „M” SA (...)”

- petenta invoca prevederile Protocolului nr.7/16.11.2001 aratand ca „ mentiunea facuta de firma „I” reprezinta: „ Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document declara ca, exceptand cazul in care in mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferentiala UE ”

- in concluzie petenta considera ca „ originea bunului in cauza este dovedita prin declaratia producatorului „I”, societate autorizata pentru a emite declaratia de origine, in conformitate cu normele vamale. Afirmatia din actul constatator potrivit careia „ factura nr.... cu declaratia de origine data de firma „A” Inc nu este autentica, nici corecta si autovehiculul acoperit de aceasta factura nu beneficiaza de regim tarifar preferential.” nu poate duce la anularea preferintelor acordate deja prin declaratia vamala din data de 06.12.002, pentru simplul motiv ca in sine ea este eronata, declaratia de origine nefiind emisa de soc. „A”, ci de catre „I”, societate pe deplin autorizata pentru a emite asemenea declaratii. ”

II. Organele vamale ale Biroului Vamal Arad, precizeaza ca factura comerciala nr. in care a fost inscrisa declaratia de origine a fost supusa controlului ulterior si bazat pe raspunsul Autoritatii Nationale a Vamilor Bucuresti prin care s-a comunicat ca "pentru facturile cu declaratia de origine nr. [...]administratia vamala italiana, cu adresa nr., ne-a transmis:

"Declaratiile de origine date pe facturile mentionate nu sunt nici autentice nici corcte si ele nu au fost date de catre firma italiana "I.", ceea ce face ca autoutilitara acoperita de aceasta declaratie de origine pe factura sa nu beneficieze de regimul tarifar preferential, au întocmit actul constatator.

De asemenea, organele autoritatii vamale precizeaza ca la data importului au fost calculate taxe vamale preferentiale pentru marfurile originare din U.E., considerându-se valabile informatiile continute de declaratia exportatorului pe factura, prezentata pentru probarea originii bunului.

III. Luând în considerare constatările organelor vamale, motivele invocate de societatea petenta, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative în vigoare, se retine ca Ministerul Finantelor Publice prin Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Arad este investit sa se pronunte daca organele vamale in mod corect si legal au stabilit in sarcina **S.C. X S.R.L.** suma totala reprezentand drepturi vamale si dobanzi.

În fapt, organele vamale ale Biroului Vamal Arad, coroborand prevederile art. 107 din Regulamentul vamal al Romaniei cu raspunsul Autoritatii Nationale a Vamilor Bucuresti, înregistrat la Biroul Vamal Arad au întocmit Actul constatator prin care s-a stabilit o diferenta de drepturi vamale de incasat. În mod concret, din raspunsul A.N.V. Bucuresti (depus la dosar) s-a retinut ca autoritatea vamala italiana a comunicat ca "pentru facturile cu declaratia de origine nr. [...]administratia vamala italiana, cu adresa nr., ne-a transmis:

"Declaratiile de origine date pe facturile mentionate nu sunt nici autentice nici corcte si ele nu au fost date de catre firma italiana "I.".

In aceasta situatie nu s-a putut confirma exactitatea datelor continute, autoutilitara acoperita de aceasta declaratie de origine pe factura nebeneficiind de regimul vamal preferential.

De asemenea, s-a retinut ca la data de 06.12.2002 SC X SRL depune la B.V. Arad declaratia vamala de import pentru incheierea unei operatiuni de leasing extern la autoutilitara, fiind luata in considerare de autoritatile vamale declaratia exportatorului pe factura, prezentata pentru probarea originii bunului.

În urma controlului ulterior s-a constatat ca, în mod eronat s-a acordat regimul preferential, in urma verificarii ulterioare a dovezii de origine, autoritatea vamala a stabilit o diferenta de drepturi vamale de încasat in actul constatator si dobanzi in suma reprezentand dobanzi stabilite prin procesul verbal privind calculul dobazilor si al penalitatilor de intarziere.

In drept, având în vedere situația de fapt așa cum rezulta din documentele depuse la dosar și data la care a avut loc operațiunea vamală se reține că în cauză sunt incidente următoarele prevederi legale:

Protocolul nr. 7 din 16 noiembrie 2001 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă

“ART. 16

Condiții generale

1. Produsele originare din una dintre părți beneficiază la importul în alta parte de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a marfurilor EUR 1, al cărui model este prezentat în anexa nr. III;

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, ulterior denumită declarație pe factura, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factura este prevăzut în anexa nr. IV. [...]

ART. 21

Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factura

1. O declarație pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful 1b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22; sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 euro.

2. O declarație pe factura poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din una dintre părți sau din una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factura trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. O declarație pe factura este făcută de către exportator prin dactilografare, stampilare sau tipărire pe factura, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial conform modelului textului prezentat în anexa nr. IV, folosind una dintre versiunile lingvistice stabilite în acea anexă și în conformitate cu prevederile legale interne ale țării exportatoare. Declarația poate fi completată și de mână; în acest caz ea trebuie scrisă cu majuscule, cu cerneala.

5. Declarațiile pe factura trebuie să fie semnate de mână, în original, de către exportator. Totuși un exportator autorizat în sensul art. 22 nu este obligat să semneze astfel de declarații, cu condiția să prezinte un angajament scris autorităților vamale ale țării exportatoare prin care acceptă întreaga responsabilitate pentru orice declarație pe factura care îl identifică pe el ca și când ar fi fost semnată original de el.

6. O declarație pe factura poate fi întocmită de către exportator în cazul în care produsele la care se referă sunt exportate sau după export, cu condiția ca aceasta să fie

prezentată în țara importatoare nu mai târziu de 2 ani după efectuarea importului produselor la care se referă.

ART. 22

Exportator autorizat

1. Autoritățile vamale ale țării exportatoare pot autoriza orice exportator, la care se face referire în continuare ca exportator autorizat, care efectuează frecvent transporturi de produse în baza prevederilor acestui acord, să întocmească declarații pe facturi, indiferent de valoarea produselor în cauza. Un exportator care solicită o astfel de autorizație trebuie să ofere autorităților vamale toate garanțiile necesare pentru verificarea caracterului original al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale acestui protocol.

2. Autoritățile vamale acordă statutul de exportator autorizat, dacă acesta îndeplinește condițiile pe care ele le considera necesare.

3. Autoritățile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizație vamală numerotată, care va apărea pe declarația pe factura.

4. Autoritățile vamale vor controla folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

5. Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele vor proceda în acest mod atunci când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile la care se face referire în paragraful 1, nu mai îndeplinește condițiile la care se face referire în paragraful 2 sau se folosește într-un mod incorect de autorizație.

ART. 31

Asistența reciprocă

[...]

2. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prevederilor acestui protocol părțile își vor acorda reciproc asistența, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 sau a declarațiilor pe factura și a corectitudinii informațiilor furnizate în aceste documente.

ART. 32

Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătura cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1 autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător."

H.G. nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României:

"ART. 106

Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri:

[...]

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acorda și ulterior se solicita verificarea dovezii de origine.

ART. 107

În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicata, privind Codul de procedura fiscală:

"ART. 32

Competența generală

[...]

(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vama sunt administrate de către organele vamale."

Din prevederile legale mai sus citate rezulta ca, organul vamal este în masura sa decida în legatura cu verificarea dovezilor de origine, respectiv verificarea autenticitatii declaratiilor pe factura si a corectitudinii informatiilor furnizate în aceste documente; pentru asigurarea aplicarii corespunzatoare a prevederilor din Protocol, iar partile își vor acorda reciproc asistenta, prin intermediul administratiilor vamale competente, la verificarea autenticitatii declaratiilor pe factura si a corectitudinii informatiilor furnizate în aceste documente.

Astfel din adresa Autoritatii Nationale a Vamilor Bucuresti, înregistrata la Biroul Vamal Arad, (depusa la dosar) s-a retinut ca autoritatea vamala italiana a comunicat ca: "pentru facturile cu declaratia de origine nr. [...]administratia vamala italiana, cu adresa nr.....

"Declaratiile de origine date pe facturile mentionate nu sunt nici autentice nici corecte si ele nu au fost date de catre firma italiana "I".

Fata de cele mai sus prezentate, se retine ca, nu s-a putut acorda regimul tarifar preferential pentru autoutilitara importat si pe cale de consecinta B.V. Arad in mod corect si legal au intocmit Actul constatator stabilind in sarcina societatii petente drepturi de import suplimentare.

Referitor la afirmatia petentei din contestatia formulata referitoare la faptul ca „*originea bunului in cauza este dovedita prin declaratia producatorului „I”, societate autorizata pentru a emite declaratia de origine, in conformitate cu normele vamale.*” acesta nu poate fi luata in considerare, in conditiile in care societatea petenta nu a depus la dosarul cauzei nici un document justificativ din care sa rezulte indubitabil ca

autoutilitara importata provine din Comunitatea Europeana, singura proba din care ar fi putut rezulta provenienta fiind declaratia de pe factura comerciala, proba, care inasa, a fost rasturnata de afirmatia administratiei vamale italiene.

Referitor la dobanzile si penalitatile aferente drepturilor vamale de import stabilite suplimentar, calculate în procesul verbal intocmit de Biroul Vamal Arad, se retine ca stabilirea de dobanzi în sarcina contestatorului reprezinta masura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura obligatiilor vamale, stabilite în sarcina societatii petente, contestatia a fost respinsa si pentru debitul reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestatia va fi respinsa.

Pentru considerentele mai sus aratate, în conformitate cu prevederile art.16, art. 21, art. 22, art. 31, art.32 din Protocolul nr. 7 privind definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa încheiat între România si Uniunea Europeana, art.106, art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin HG nr. 1114/2001, art.176, art.183, art. 32 alin. 3 din OG nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiata a contestatiei formulate de **S.C X S.R.L** împotriva Actului Constatator si a Procesului verbal intocmite de Biroul Vamal Arad, prin care s-a stabilit în sarcina sa de plata suma reprezentand drepturi vamale de import cu dobanzi si penalitati aferente.